

26 Ματίου, 1996

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ
ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΚΑΡΤΕΡ (ΑΡ. 2) ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ
HABEAS CORPUS ΚΑΙ CERTIORARI,

Εφεσείοντος.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9596)

5 Προνομιακά εντάλματα — Habeas corpus — Σύλληψη αλλοδαπού διαρκούσης διαδικασίας έκδοσής του — Δεν αντίκειται στο Άρθρο 11.2(στ) του Συντάγματος ούτε στο Άρθρο 10(1) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70).

5

Έκδοση φυγοδίκων — Διάταγμα σύλληψής του διαρκούσης της διαδικασίας έκδοσης — Υποχρέωση του Δικαστή να τον πληροφορήσει για το δικαίωμά του να καταχωρίσει αίτηση για ένταλμα habeas corpus προς απελευθέρωσή του, αφορά το ένταλμα έκδοσης και όχι διάταγμα κράτησης διαρκούσης της διαδικασίας.

10

15 Προνομιακά εντάλματα — Habeas corpus — Υποχρέωση του Δικαστή να πληροφορήσει τον αλλοδαπό για το δικαίωμά του να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος habeas corpus σύμφωνα με το Άρθρο 10(1) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70), αφορά το ένταλμα έκδοσης και όχι διάταγμα σύλληψης διαρκούσης της διαδικασίας έκδοσης.

15

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απέρριψε αίτηση του αιτητή για έκδοση εντάλματος habeas corpus για απελευθέρωσή του και εντάλματος certiorari για ακύρωση διατάγματος Επαρχιακού Δικαστηρίου που αφορούσε κράτησή του στο πλαίσιο διαδικασίας έκδοσης.

20

25 Εναντίον της απόφασης, ο αιτητής καταχώρισε έφεση. Εισηγήθηκε, πρώτον ότι το διάταγμα κράτησής του εκδόθηκε κατά παράβαση του Άρθρου 11.2 του Συντάγματος σε συνδυασμό με τις παρ. 5 και 6 και δεύτερον ότι η διαδικασία ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου έπρεπε να ακυρωθεί γιατί ο Δικαστής δεν τον πληροφορήσε για το δικαίωμά του να προσβάλει την απόφαση με ένταλμα habeas corpus.

25

Αποφασίστηκε ότι:

- (1) Τα Άρθρα του Συντάγματος εφαρμόζονται αυτοτελώς, αλλά προς διευκόλυνση της ερμηνείας τους μπορεί να γίνει αναφορά σε άλλα Άρθρα. 5
- (2) Κατά ορθήν ερμηνεία του Άρθρου 11.2(στ) του Συντάγματος δεν εμποδίζεται η σύλληψη αλλοδαπού κατά του οποίου έγιναν ενέργειες προς τον σκοπό απέλασης ή έκδοσής του. 10
- (4) Το καθήκον του Επαρχιακού Δικαστηρίου σε διαδικασία έκδοσης να πληροφορήσει τον αλλοδαπό για το δικαίωμα να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος habeas corpus προς απελευθέρωσή του αφορά κατά το Άρθρο 10(1) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70) την τελική απόφαση έκδοσης και όχι ένταλμα κράτησης διαρκούσης της διαδικασίας. 15
- (5) Παράλειψη του Δικαστηρίου να πληροφορήσει τον αλλοδαπό για το δικαίωμά του να καταχωρίσει αίτηση habeas corpus για απελευθέρωσή του, δεν καθιστά τη διαδικασία άκυρη, όταν μάλιστα χρησιμοποιεί το διάβημα και προσβάλλει την απόφαση έκδοσής του. 20

Η έφεση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 25

Hachem (1991) 1 C.L.R. 723,

Κάρτερ (1995) 1 Α.Α.Δ. 770.

Έφεση.

Έφεση από τον αιτητή κατά της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Γ. Νικολάου, Δ.) που δόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1995 (Αρ. Αίτησης 214/95) με την οποία απορρίφθηκαν ως 35
αβάσιμες οι αιτήσεις του ενάγοντα για την έκδοση εντάλματος habeas corpus και για την παραχώρηση άδειας για έκδοση εντάλματος certiorari.

Σ. Δράκος, για τον Εφεσείοντα. 40

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τη Δημοκρατία.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

5 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων καταχώρισε στο Ανώτατο Δικαστήριο αίτηση για την έκδοση εντάλματος Habeas Corpus και για να του παραχωρηθεί άδεια να αποταθεί για την έκδοση εντάλματος certiorari. Ο συνάδελφος, που επελήφθη της υπόθεσης πρωτοδίκως, απέρριψε τις αιτήσεις χαρακτηρίζοντας τις, και χρησιμοποιούμε τη φράση του "από κάθε άποψη εντελώς αβάσιμες". Συμφωνούμε με
10 την απόφασή του και προσυπογράφουμε τον χαρακτηρισμό του.

Ενώπιόν μας επαναλήφθηκαν οι νομικές εισηγήσεις, που προβλήθηκαν πρωτοδίκως, και για τους ίδιους λόγους, που αναφέρονται στην πρωτόδικη απόφαση, με τη σειρά μας, τις απορρίπτουμε
15 ως ανεδαφικές.

Οι δυο βασικές προτάσεις του δικηγόρου του εφεσείοντος στηρίζονται στην πλήρη παρεμηνεία του Άρθρου 11.2(στ) του Συντάγματος και του Άρθρου 10(1) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου
20 του 1970, (Ν. 97/70). Το πιο πάνω Άρθρο του Συντάγματος προβλέπει τα εξής:

25 "11.2 Ουδείς στερείται της ελευθερίας αυτού, εμμή ότε και όπως ο νόμος ορίζει εις τας περιπτώσεις:
.....

30 (στ) συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου προς παρεμπόδιση της άνευ αδείας εισόδου εις το έδαφος της Δημοκρατίας ή αλλοδαπού, καθ' ου εγένοντο ενέργειαι προς τον σκοπόν απελάσεως ή εκδόσεως."

Ο συνήγορος διατείνεται πως οι διατάξεις αυτές υπόκεινται στις παραγράφους 5 και 6 του ιδίου Άρθρου του Συντάγματος, οι οποίες αφορούν στη διαδικασία που ακολουθείται κατόπιν συλλήψεως
35 ατόμου και που αφορά στην κράτησή του ενόψει της διερεύνησης υπόθεσης εναντίον του. Υποστηρίζει δε την εισηγήσή του κάμνοντας αναφορά σε μια περικοπή από το βιβλίο του Francis G. Jacobs "The European Convention of Human Rights" (έκδοση 1975) σελ.45-76, το περιεχόμενο της οποίας προφανώς ο συνήγορος δεν έχει αντιληφθεί ορθά.
40

Είναι η άποψή μας πως τα Άρθρα του Συντάγματος εφαρμόζονται αυτοτελώς. Προς διευκόλυνση βεβαίως της ερμηνείας τους μπορεί να γίνει αναφορά σε άλλα Άρθρα.

Η άλλη εισήγηση του συνήγορου ήταν πως η διαδικασία ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου πρέπει να ακυρωθεί, γιατί ο δικαστής δεν πληροφόρησε τον εφεσείοντα για το δικαίωμά του να προσβάλει την απόφαση με ένταλμα Habeas Corpus. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης της έφεσης παραδέχθηκε ο συνήγορος, πολύ ορθά, πως κατά την ανάγνωση του Άρθρου 10(1) του Νόμου του διέφυγε η φράση “του υπό έκδοση προσώπου δυνάμει του Άρθρου 9”. Το Άρθρο λέγει τα εξής:

10.(1) Το Δικαστήριο, εν πάση περιπτώσει, καθ’ ην ήθελε διατάξει την κράτησιν του υπό έκδοσιν προσώπου δυνάμει του Άρθρου 9, θέλει πληροφορήσει άμα τον ενδιαφερόμενον, εις κοινήν γλώσσαν, περί του δικαιώματος αυτού όπως υποβάλη αίτησιν δια habeas corpus προς τούτους δε αμελλητί κοινοποιήση την τοιαύτην απόφασιν τω Υπουργώ.”

Είναι αυτόδηλο πως οι διατάξεις του Άρθρου τούτου εφαρμόζονται όταν το Δικαστήριο αποφασίσει, μετά τη λήξη της ενώπιόν του διαδικασίας, για την έκδοση του καθ’ ου η αίτηση. Στην κρινόμενη περίπτωση το Επαρχιακό Δικαστήριο διέταξε την κατάθεση εγγυήσεως από τον εφεσείοντα για να αφεθεί ελεύθερος, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έκδοσής του, και σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου εφόσο δεν εκπλήρωσε τον όρο της εγγύησης διατάχθηκε η κράτησή του.

Εν πάση περιπτώσει έχουμε τη γνώμη πως η παράλειψη του Δικαστηρίου να πληροφορήσει τον καθ’ ου η αίτηση, όπως ο Νόμος προβλέπει και στο ορθό στάδιο γι’ αυτό το δικαίωμα, δεν καθιστά άκυρη τη διαδικασία όταν μάλιστα ο καθ’ ου η αίτηση χρησιμοποιεί το διάβημα που προβλέπει ο Νόμος και προσβάλλει την απόφαση εκδόσεώς του. (Δες *Re Hussein Jamil Hachem για έκδοση Habeas Corpus* (1991) 1 C.L.R. 723). Τέλος στην πρωτόδικη απόφαση του αδελφού δικαστή Γ.Κωνσταντινίδη στην αίτηση: *Αναφορικά με την αίτηση του Ντέιβιντ Κάρτερ για έκδοση εντάλματος Habeas Corpus Ad Subjicandum και/ή εντάλματος certiorari* (1995) 1 A.A.Δ. 770, την οποία επικαλέστηκε ο δικηγόρος του εφεσείοντος για να υποστηρίξει την εισήγησή του, το ζήτημα αυτό δεν ήταν επί-δικο, και ό,τι ελέχθη δεν αποτελεί μέρος του απαραίτητου δεσμευτικού σκεπτικού της απόφασης για την επίλυση των ζητημάτων σε εκείνη την αίτηση.

Η έφεση απορρίπτεται. Επειδή διαπιστώνουμε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην προώθηση της αιτήσεως για έκδοση του εφεσείοντος, θεωρούμε επιβεβλημένο όπως το δικαστήριο, που εξετάζει την

αίτηση αυτή, προχωρήσει στη διεκπεραίωση της διαδικασίας χωρίς άλλη χρονοτριβή, και αν χρειαστεί ο δικαστής αυτός να απαλλαγεί των υπολοίπων καθηκόντων του.

5

Η έφεση απορρίπτεται.